

nu fremstilles som de forhaabentlige; ligge de almindelige langt nærmere end de, man for 1 eller 2 Aar tilbage har fremstillet som de forhaabentlige. Jeg troer saaledes, at i den Henseende er den Bemærkning vel begrundet, at Jernbaneanlægget i Sjælland foreløbig og for lang Tid ikke for Rentegaranten er at betragte som heldig; vi ere inde derpaa, vi maae finde os deri, men vi maae vel betænke os, førend vi gaae ind paa tilsvarende Baner, og vi maae i den Henseende vogte os meget for at følge Inspirationer hos den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Kree). Jeg skal nu nærmere gennemgaae de forskellige Raad, han har givet. Han har for det Første sagt, at der kun var lidt at vente med Hensyn til en heldigere Stilling for Garanten eller for Indtægten af Jernbanen ved Besparelser i Driften, og det er rigtigt, det er ikke at vente, naar man beklager de ved Jernbanen ansatte Embedsmænd; selv om man for de Lønninger, man giver, kan have dem mere end tilstrækkelig gode, saa er der, naar man begynder med at beklage dem, afgjort Intet at vente i den Henseende. Tager man derimod denne Bedrift som en privat Bedrift, og benytter man disse Embedsmænds Kræfter i en passende Udstrækning, saalænge de ere tilfredse med den Betaling, de faae, saa er der endnu Noget at haabe; dog skal jeg til Jernbanens Retfærdiggjørelse sige, at dette Haab kun kan blive opfyldt, naar Regjeringen seer sig istand til at kunne komme den imøde med visse Indrømmelser i Henseende til nogle maaeske for strenge Politiforanstaltninger. Jeg er overbevist om, at Regjeringen vil tage dette under alvorlig Overveielse; Enhver vil erkjende, at i en begyndende Tid behøves der i det Hele noget strengere Politiforholdsregler end senere, og at man efterhaanden lidt mere kan fare med Lempe i saa Henseende. Det anseer jeg imidlertid for en nødvendig Betingelse for, at man kan vente nogen Indskrænkning i Driftsomkostningerne, men ned under de Driftsomkostninger, der i det Hele ere ansatte for iaar, troer jeg dog ikke, man kommer, jeg troer knap, man vil blive staaende ved dem. I enkelte Retninger derimod, i de faste Driftsomkostninger med Hensyn til Personerne, troer jeg,

man kan spare, i det Høieste 14,000 Rb. og i det Mindste 6000 Rb.; mellem disse to Ziffre ligger, troer jeg, de Besparelser, der, saavidt jeg ved at gennemgaae Sagerne i Enkelt- hederne har kunnet skjønne ville kunne gjøres; det er meget vanskeligt for os, der staae udenfor, i saa kort Tid, som dertil er givet, nøie at sige noget Positivt i saa Henseende, dog troer jeg, at man ved en saadan Imødekomen fra Regjeringens Side som den, jeg har omtalt, men ogsaa kun ved den, kan spare mindst 5 å 6000 Rb., og jeg troer mulligvis, at man vil kunne komme til at spare 10,000 Rb. Derimod troer jeg ikke, man kan spare ved at skabe flere Stationer, og endnu mindre ved at faae et Rattetog, der egentlig ikke er af Interesse for Jernbanedriften, men kun for Postvæsenet. Naar det ærede Medlem troer, at Jernbanen vil vinde i Indtægt ved et System, hvorved den bevægede sig hyppigere, saa tager han feil, thi dette vil netop bevirke det Modsatte af, at Jernbanebedriften kan udføres billigt. Jernbanen skal netop nøie undersøge, hvor sjældent den kan gaae for dog at plukke Alt med, hvad der kan gaae med den; den skal beregne sine Tog saaledes, at den med Sikkerhed kan sige sig selv: I den Mellemtid, der ligger mellem Togene, kan Ingen fornuftigvis eller med Fordeel reise. Der skal være saa saa Tog som mulligt, og, behøvede denne Jernbane ikke at frygte for, at der skulde fremstaae nye Circulationsmidler ved Diligencer o. s. v., naar den kun gif een Gang frem og tilbage om Dagen, saa skulde den for sin egen Fordeels Skyld gjøre det, thi de Mængder af Personer o. s. v., den fører, ere ikke meget større, end at den i Gjennemsnit kan føre dem med eet hese Banen gjennemløbende Tog, og af og til, naar der er Baresasser at bringe frem, maaeske ogsaa i enkelte andre Tilfælde, kan den lade et Erratog gaae. Nu indrømmer jeg meget gjerne, at Betingelserne ere saaledes, at Jernbanen, dersom den kun gif eengang frem og tilbage om Dagen, vilde tabe adskillige af sine Indtægter og have en ringere Fremtid, men det er ikke at vente af de foreliggende Forhold, at den skulde kunne vinde en større Indtægt ved at bevæge sig frem og tilbage paa den hele Vej ud over de